Lietas Nr. 11091079615
Lietas arhīva Nr. KA04-0638-17/17

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2017.gada 31.maijā

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:

tiesnesis	Aivars Uminskis
tiesnese	Inese Laura Zemīte
tiesnese	Brigita Būmeistere

rakstveida procesā izskatīja krimināllietu

/pers. A/, personas kods /personas kods/, apsūdzībā par Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā, 180.panta pirmajā daļā un 253.^{2} panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanu, saistībā ar /pers. A/ iesniegto apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 7.februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

Ar pirmās instances tiesas spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts

- Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā (izdarīts 2015.gada 28.februārī) un sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 mēnesi;
- Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā (izdarīts 2015.gada 6.maijā) un sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 mēnesi;
- Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā (izdarīts 2015.gada 12.maijā) un sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 mēnesi;
- Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā (izdarīts 2015.gada 13.maijā) un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem;
- Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā (izdarīts 2015.gadā no 25. uz 26.jūniju) un sodīts ar brīvības atņemšanu uz 6 mēnešiem;
- Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmajā daļā un sodīts ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 mēnesi.

Sods pēc noziedzīgo nodarījumu kopības noteikts, saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu, pilnībā saskaitot piespriestos sodus, un /pers. A/ sodīts ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 6 mēnešiem.

Galīgais sods noteikts saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, piespriestais sods pilnībā saskaitīts ar sodu, kas noteikts ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 19.aprīļa spriedumu, un sods noteikts – brīvības atņemšana 1 gadu 6 mēnešiem un 350 piespiedu darba stundas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.panta piekto daļu brīvības soda izciešanas termiņā ieskaitīts /pers. A/ apcietinājumā pavadītais laiks no 2015.gada 13. līdz 15.maijam, no 2016.gada 13.decembra līdz 2014.gada 7.februārim.

/pers. A/ piemērotais drošības līdzeklis – apcietinājums – atstāts negrozīts līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

No /pers. A/ piedzīta kaitējuma kompensācija par labu /pers. B/ 260 EUR, /pers. C/ 190,58 EUR, /pers. D/ 359,99 EUR, /pers. E/ 100 EUR.

Ar pirmās instances tiesas spriedumu konstatēts, ka /pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā šādos apstākļos.

2015.gada 12.maijā, laika periodā no plkst. 20.00 līdz plkst. 23.00, /pers. A/, atrodoties pie mājas Brīvības gatvē 203, Rīgā, ievēroja, kā pie SIA „Latvija Statoil Fuel&Retail Latvija" DUS „VEF" Brīvības gatvē 203, Rīgā, žogam ar drošības trosi pieslēgts velosipēds „Kenzel Corso".

Ar nolūku izdarīt zādzību, /pers. A/ piegāja pie velosipēda, ar līdzi paņemtā instrumenta – knaibļu – palīdzību pārknieba drošības trosi un darbojoties tīši, mantkārīgu motīvu vadīts, slepeni nolaupīja /pers. H/ piederošo velosipēdu „Kenzel Corso" 100 EUR vērtībā, pēc kā /pers. A/ ar nolaupīto velosipēdu no notikuma vietas nozuda. Tādējādi /pers. A/ slepeni nozaga svešu kustamu mantu un ar to /pers. H/ nodarīja kaitējumu 100 EUR apmērā.

Šīs /pers. A/ noziedzīgās darbības kvalificētas saskaņā ar Krimināllikuma 180.panta pirmo daļu.

Turklāt ar pirmās instances tiesas spriedumu konstatēts, ka /pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā šādos apstākļos.

2015.gada 28.februārī, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, bet ne vēlāk kā plkst. 07.00, /pers. A/ zādzības izdarīšanas nolūkā ieradās /adrese/, kur pieejot pie vienas no mājas kāpņu telpām, caur stikla durvīm ievēroja kāpņutelpā, pirmajā stāvā, novietotu velosipēdu. Realizējot savu noziedzīgo nodomu /pers. A/ iegāja kāpņu telpā un slepeni nolaupīja /pers. C/ piederošu velosipēdu ZZK „Rondo" 190,58 EUR vērtībā. Ar nolaupīto velosipēdu /pers. A/ no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietas aizgāja projām.

Šīs /pers. A/ noziedzīgās darbības kvalificētas saskaņā ar Krimināllikuma 180.panta pirmo daļu.

Turklāt ar pirmās instances tiesas spriedumu konstatēts, ka /pers. A/ izdarīja zādzību nelielā apmērā šādos apstākļos.

2015.gada 6.maijā, ap plkst. 20.00, /pers. A/ atrodoties Rīgā, Eizenšteina ielā 29, pie veikala „Rimi", ievēroja velosipēdu novietnē pieslēgtu velosipēdu un nolēma to slepeni nolaupīt. Ar minēto nolūku, iepriekš pārliecinoties, ka velosipēda saimnieks viņa darbības neievēros, piegāja pie velosipēda un ar līdzpaņemtajām knaiblēm pārknieba velosipēda drošības trosi 10,00EUR vērtībā, pēc kā uzsēdās uz velosipēda un ar nolaupīto velosipēdu no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietas aizbrauca projām, tādā veidā slepeni nolaupot /pers. B/ piederošu velosipēdu „Merida" *CROSSWAY 5* 250,00 EUR vērtībā.

Šīs /pers. A/ noziedzīgās darbības kvalificētas saskaņā ar Krimināllikuma 180.panta pirmo daļu.

Turklāt ar pirmās instances tiesas spriedumu konstatēts, ka /pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzība), kas izdarīta iekļūstot telpā, šādos apstākļos.

2015.gada 13.maijā, ap plkst. 05.00, /pers. A/, atrodoties /adrese/, ievēroja mājas 1.stāva balkonā novietotu velosipēdu un nolēma to slepeni

nolaupīt. Ar minēto nolūku /pers. A/ pa mājas fasādi uzkāpa līdz balkona margām un ieliecoties balkonā, tādā veidā iekļūstot telpā, nocēla no tā /pers. D/ piederošu velosipēdu „Slotrode" 339,00 EUR vērtībā. Ar nolaupīto velosipēdu /pers. A/ no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietas aizgāja projām.

Šīs /pers. A/ noziedzīgās darbības kvalificētas saskaņā ar Krimināllikuma 175.panta trešo daļu.

Turklāt ar pirmās instances tiesas spriedumu konstatēts, ka /pers. A/ izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzība), kas izdarīta iekļūstot telpā, šādos apstākļos.

2015.gadā naktī no 25.jūnija uz 26.jūniju, pirmstiesas izmeklēšanā precīzi nenoskaidrotā laikā, /pers. A/, zādzības izdarīšanas nolūkā, ieradās /adrese/, jau iepriekš zinot, ka šajā kāpņu telpā ir novietoti velosipēdi. Ar minēto nolūku /pers. A/ ar līdzpaņemto skrūvgriezi atvēra kāpņu telpas durvis, kas bija aizslēgtas ar elektronisko koda atslēgu, tādā veidā iekļuva kāpņu telpā un no kāpņu telpas slepeni nolaupīja /pers. E/ piederošo velosipēdu „Arkus Trend" 100,00 EUR vērtībā. Ar nolaupīto velosipēdu /pers. A/ no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vietas aizbrauca projām.

Šīs /pers. A/ noziedzīgās darbības kvalificētas saskaņā ar Krimināllikuma 175.panta trešo daļu.

Turklāt ar pirmās instances tiesas spriedumu konstatēts, ka /pers. A/, būdams brīdināts par kriminālatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un lietošanu, neatļauti lietoja psihotropo vielu šādos apstākļos.

/pers. A/, būdams 2015.gada 18.maijā brīdināts par kriminālatbildību par narkotisko un psihotropo vielu neatļautu iegādāšanos, glabāšanu un lietošanu, pirmstiesas kriminālprocesā precīzi nenoskaidrotā laikā, vietā un veidā, bet ne vēlāk kā līdz 2015.gada 11.jūnijam neatļauti lietoja psihotropo vielu – buprenorfīnu, par ko, /pers. A/, atrodoties narkotisko vielu ietekmē, 2015.gada 11. jūnijā plkst. 12.50 tika aizturēts Mežciema ielā pie mājas Nr.11, Rīgā.

Šīs /pers. A/ noziedzīgās darbības kvalificētas saskaņā ar Krimināllikuma 253.^{2} panta pirmo daļu.

Apsūdzētais /pers. A/ par pirmās instances tiesas spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību, kurā lūdz mīkstināt viņam noteikto sodu.

Apsūdzētais norāda, ka pirmās instances tiesa nav ņēmusi vērā, ka viņš ir slims ar smagu saslimšanu, aktīvi sadarbojies ar izmeklēšanu un viņa vaļsirdīgo atzīšanos. Tiesa nav pieprasījusi ziņas ne par viņa veselību, ne raksturojumu par cietumā pavadīto laiku.

Zvērināta advokāte Vaida Davidsone par /pers. A/ apelācijas sūdzību iesniedza viedokli.

Aizstāve nepiekrīt lietas izskatīšanai rakstveida procesā, jo apsūdzētais vēlas sniegt paskaidrojumus tiesas sēdē. Aizstāve lūdz apmierināt /pers. A/ sūdzību un sodu samazināt, jo viņš slimo ar smagu saslimšanu, aktīvi sadarbojās ar izmeklēšanu un izdarīto dziļi nožēlo.

Rīgas tiesas apgabala prokurore Signe Dombrovska par apsūdzētā sūdzību iesniedza viedokli. Prokurore uzskata, ka apsūdzētā lūgums par soda mīkstināšanu noraidāms, taču pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par noteikto sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības un galīgo sodu citu apsvērumu dēļ.

Prokurore norāda, ka apsūdzētais nav minējis nevienu jaunu apstākli, kāpēc viņam noteiktais sods būtu mīkstināms, ko jau nebūtu vērtējusi un ņēmusi vērā pirmās instances tiesa. Vienlaikus tiesa, nosakot sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, pieļāvusi matemātiskā aprēķina kļūdu. Tiesa pamatoti galīgo sodu noteikusi pēc Krimināllikuma 50.panta piektās daļas, taču kļūdaini pievienojusi tikai neizciesto sodu.

Tiesas kolēģija konstatē, ka iesniegtā apelācijas sūdzība iztiesājama rakstveida procesā, jo ievērotas Kriminālprocesa likuma 559.panta ceturtās daļas 3.punktā un piektajā daļā paredzētās prasības.

Lai gan aizstāve iebilst lietas izskatīšanai rakstveida procesā, tiesas kolēģija nekonstatē iemeslus, kas būtu par pamatu lietas izskatīšanai mutvārdos.

Motīvu daļa

Izanalizējusi apelācijas sūdzības motīvus, kā arī pārbaudījusi un novērtējusi pierādījumus lietā, Krimināllietu tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesas spriedums atceļams daļā par soda noteikšanu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības un galīgo sodu.

Apelācijas instances tiesa par nepamatotu atzīst aizstāvības norādi, ka pirmās instances tiesa, pieņemot lēmumu par pierādījumu pārbaudes neizdarīšanu, pārkāpa Kriminālprocesa likuma 499.panta prasības.

Pirmās instances tiesa pamatoti secinājusi, ka pierādījumu pārbaude tiesas izmeklēšanā nav nepieciešama, jo apsūdzētais /pers. A/ savu vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā atzina pilnībā, piekrita pierādījumu pārbaudes neveikšanai un krimināllietas materiāli apstiprina apsūdzētā vainu un noziedzīgo nodarījumu juridisko kvalifikāciju.

Apelācijas instances tiesa konstatē, ka pirmās instances tiesa, nosakot /pers. A/ sodu un tā mēru, ņēma vērā izdarīto noziedzīgo nodarījumu raksturu un nodarīto kaitējumu, apsūdzētā personību, atbildību ietekmējošos apstākļus.

Pirmās instances tiesa apsūdzētajam pamatoti sodu noteikusi brīvības atņemšanas veidā. Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta otro, trešo un ceturto daļu viens noziedzīgais nodarījums klasificējams kā kriminālpārkāpums, trīs – kā mazāk smagi noziegumi, divi – kā smagi noziegumi. Noziedzīgie nodarījumi izdarīti nedzēstas sodāmības laikā. Tāpat vērā ņemams, ka apsūdzētais cietušajiem radījis zaudējumus 100 EUR, 190,58 EUR, 250 EUR, 339 EUR un 100 EUR vērtībā. Pēdējo reizi izcietis brīvības atņemšanas sodu uz 1 gadu 2 mēnešiem. Neskatoties uz šo faktu, /pers. A/ 10 mēnešus pēc atbrīvošanas no brīvības atņemšanas iestādes izdarīja jaunu noziedzīgu nodarījumu (4.*sējuma 1.-14.lapa*). Minētie apstākļi apsūdzēto raksturo negatīvi, tendētu uz noziedzīgu nodarījumu izdarīšanu un viņa labošana ir iespējama tikai ar reālu brīvības atņemšanu.

Nav korekta apsūdzētā norāde, ka pirmās instances tiesa, nosakot sodu, neņēma vērā viņa veselības stāvokli un nav pieprasījusi ziņas par viņa veselību un raksturojumu.

Apsūdzētais nevienā tiesas sēdē ziņas par savu veselības stāvokli nesniedza, tāpat neizteica lūgumu tās kopā ar raksturojumu izprasīt no Rīgas Centrālcietuma. Ņemot vērā minēto, pirmās instances tiesai nebija pamata vērtēt apsūdzētā veselības stāvokli, jo arī lietas materiālos par to nebija nekādu ziņu. Apgabaltiesa no Rīgas Centrālcietuma minētās ziņas pieprasīja. No atbildes izriet, ka apsūdzētā veselības stāvoklis ir apmierinošs un viņš var atrasties apcietinājumā (*4.sējuma 116.lapa*).

Lai gan no Rīgas Centrālcietuma /pers. A/ kopumā raksturots pozitīvi (*4.sējuma 115.lapa*), konkrētās ziņas nevar būt par pamatu soda mīkstināšanai, jo būtiski nemaina apsūdzētā personības novērtējumu. Turklāt sniegtās ziņas apsūdzēto raksturo brīvības atņemšanas iestādē, kam ir liela nozīme skatot jautājumus saistībā ar soda izciešanu, jo notiesātā uzvedība var ietekmēt soda izciešanas režīma pakāpi. Tāpat raksturojums apstiprina, ka /pers. A/ spēj ievērot uzvedības noteikumus kontrolētā vidē – brīvības atņemšanas iestādē.

Nav pamatots apsūdzētā apgalvojums, ka tiesa nav ņēmusi vērā apstākli, ka viņš ir aktīvi sadarbojies ar izmeklēšanu. No sprieduma izriet, ka tiesa ņēmusi vērā to, ka apsūdzētais izmantojis tiesības uz sadarbību, izvēloties vienkāršotāku procesu. Turklāt šis apstāklis nav tāds, lai to atzītu par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli.

Tas, ka apsūdzētais izmantojis tiesības uz sadarbību, ir vērtējams kā viena no apsūdzētā tiesībām, t.i., – tiesības uz sadarbību, kas nav vērtējams kā apsūdzētā patstāvīgs atbildību mīkstinošs apstāklis.

Atbilstoši krimināltiesību teorijas un prakses atziņām, apstāklis, ka apsūdzētais, nekavējot izmeklēšanu, vaļsirdīgi sniedzis liecības un izmantojis savas tiesības uz sadarbību vienkāršotāka procesa izvēlē, pastiprina savas vainas atzīšanu un nožēlošanu, bet nav atzīstams par patstāvīgu viņa atbildību mīkstinošu apstākli (*Augstākās tiesas Senāta Krimināllietu departamenta un Krimināllietu tiesu palātas tiesnešu 2008.gada 25.aprīļa kopsapulces lēmuma 12.punktu*).

No sprieduma redzams, ka pirmās instances tiesa jau ņēmusi vērā apsūdzētā vaļsirdīgo atzīšanos noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā un atbilstoši Krimināllikuma 47.panta otrajai daļai to atzina par atbildību mīkstinošu apstākli.

Tiesas kolēģija norāda, ka nosakot sodu, vērā ņemami, ne tikai atbildību mīkstinošie, bet arī citi apstākļi. Tāpēc bez ievērības nav atstājams, ka apsūdzētais noziedzīgos nodarījumus izdarīja esot atbildību pastiprinošiem apstākļiem.

Pirmās instances tiesa pamatoti saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1.punktu par apsūdzētā atbildību pastiprinošu apstākli atzina noziedzīga nodarījuma recidīvu.

Krimināllikuma 27.pants nosaka, ka noziedzīga nodarījuma recidīvu veido personas izdarīts jauns tīšs noziedzīgs nodarījums pēc šīs personas notiesāšanas par agrāk izdarītu tīšu noziedzīgu nodarījumu, ja sodāmība par to nav noņemta vai nav dzēsta likumā noteiktajā kārtībā.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2014.gada 13.februāra spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un saskaņā ar krimināllikuma 50.panta piekto daļu galīgais sods noteikts – brīvības atņemšana uz 1 gadu 2 mēnešiem. Spriedums spēkā stājies 2014.gada 10.maijā. /pers. A/ no brīvības atņemšanas iestādes atbrīvots 2014.gada 15.aprīlī (*4.sējuma 1.-14.lapa*). Saskaņā ar Krimināllikuma 63.panta trešās daļas 5.punktu /pers. A/ sodāmība būtu dzēsta divus gadus pēc soda izciešanas, t.i., 2016.gada 15.aprīlī.

No minētā secināms, ka apsūdzētais 2015.gada 28.februārī, 6., 12., 13., 18.maijā un naktī no 25.uz 26.jūniju izdarīja tīšus noziedzīgus nodarījumus nedzēstas sodāmības laikā par agrāk izdarītu tīšu noziedzīgu nodarījumu.

Savukārt kaut viena atbildību pastiprinoša apstākļa esamība izslēdz vainīgajai personai noteikt minimālo sodu, kāds noteikts attiecīgajā Krimināllikuma pantā.

/pers. A/ par katru zādzību sods noteikts – brīvības atņemšana uz 6 mēnešiem (maksimālais sods – brīvības atņemšana uz 5 gadiem, konfiscējot mantu, ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trim gadiem), par katru zādzību nelielā apmērā – īslaicīga brīvības atņemšana uz 1 mēnesi (maksimālais sods 1 gads), bet par neatļautu psihotropo vielu lietošanu – īslaicīga brīvības atņemšana uz 1 mēnesi (maksimālais sods 3 mēneši).

Tiesas kolēģija konstatē, ka noteiktais sods par katru izdarīto noziedzīgo nodarījumu noteikts tuvāk sankcijas minimālajai robežai un ir samērīgs ar izdarīto noziegumu raksturu un atbilst apsūdzētā personībai.

Pirmās instances tiesa pamatoti saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības noteikusi pilnībā saskaitot noteiktos sodus. /pers. A/ vairākkārtīgi sodīts par mantiska rakstura noziedzīgiem nodarījumiem, turklāt pēc pēdējā brīvības atņemšanas soda izciešanas apsūdzētais visai neilgā laika posmā izdarījis 6 jaunus noziedzīgus nodarījumus, no kuriem 2 ir smagi mantiska rakstura noziegumi. Minētais norāda, ka apsūdzētais savu darbību nelikumīgumu nav pilnībā izpratis, dzīvot likumpaklausīgu dzīvi nevēlas un turpina izdarīt jaunus noziedzīgus nodarījumus.

Vienlaikus tiesas kolēģija konstatē, ka pirmās instances tiesa pieļāvusi matemātiska aprēķina kļūdu. Proti, tiesa brīvības atņemšanas sodu noteikusi uz 1 gadu un 6 mēnešiem, lai gan, pilnībā saskaitot sodus, kopā sanāk 1 gads un 4 mēneši.

Tāpat tiesa pamatoti galīgo sodu noteikusi saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu, taču kļūdaini pilnībā pieskaitījusi tikai neizciesto soda daļu – 350 piespiedu darba stundas.

No minētās normas izriet, ka noteiktajam sodam pieskaitāms piespriestais sods un atbilstoši Krimināllikuma 52.pantam soda izciešanas termiņā ieskaitāms sods, kas pilnīgi vai daļēji jau izciests.

Tā, kā lietā nav iesniegts ne prokurora, ne cietušo sūdzības, apelācijas instances tiesai nav tiesību pasliktināt apsūdzētā stāvokli.

Ņemot vērā minēto, kā arī ievērojot Krimināllikuma 52.panta 2.[1] daļas nosacījumus, ka piespiedu darbs izpildāms patstāvīgi, ja brīvības atņemšanas termiņš nepārsniedz 3 gadus, /pers. A/ galīgais sods nosakāms pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 19.aprīļa sprieduma, vieglāko brīvības atņemšanas sodu ietverot smagākajā un pilnībā pieskaitot 350 piespiedu darba stundas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu /pers. A/ soda izciešanas termiņā ieskaitāms apcietinājumā pavadītais laiks. Papildus pirmās instances tiesas spriedumā noradītajam laikam ieskaitāms apsūdzētā apcietinājumā pavadītais laiks pēc Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 19.aprīļa sprieduma, kā arī šajā kriminālprocesā apcietinājumā pavadītais laiks (*3.sējuma 145., 156.lapa*), ko tiesa nebija ieskaitījusi.

Ņemot vērā minēto, /pers. A/ noteiktais sods nav atzīstams par pārāk bargu.

Pēc apsūdzētā lūguma aizstāvību īstenoja valsts nodrošināta aizstāve V.Davidsone, kurai saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 84.pantu un Ministru kabineta 2009.gada 22.decembra noteikumiem Nr.1493 „Noteikumi par valsts nodrošinātās juridiskās palīdzības apjomu, samaksas apmēru, atlīdzināmajiem izdevumiem un to izmaksas kārtību" par veikto darbu pienākas atlīdzība no valsts budžeta līdzekļiem 45 EUR.

Tiesas kolēģija nekonstatē nedz Kriminālprocesa likuma 85.pantā, nedz 368.pantā norādītos gadījumus, kad persona ir atbrīvojama no procesuālajiem izdevumiem.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 368.panta pirmo daļu izdevumi par juridisko palīdzību piedzenami no apsūdzētā /pers. A/.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 563.panta 1.[1] daļas 2.punktu, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

Atcelt Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2017.gada 7.februāra spriedumu daļā par sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības un galīgo sodu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu /pers. A/ sodu pēc noziedzīgo nodarījumu kopības noteikt, pilnībā saskaitot piespriestos sodus, un noteikt ar brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 4 (četriem) mēnešiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta piekto daļu /pers. A/ galīgo sodu noteikt, ņemot vērā 2016.gada 19.aprīļa Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas spriedumu, brīvības atņemšanas sodu ieskaitot noteiktajā brīvības atņemšanas sodā, bet piespiedu darbu pieskaitot pilnībā. Galīgo sodu noteikt – brīvības atņemšana uz 1 (vienu gadu) 4 (četriem) mēnešiem un 350 (trīssimt piecdesmit) piespiedu darba stundām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52.pantu /pers. A/ soda izciešanas termiņā ieskaitāms apcietinājumā pavadītais laiks no 2014.gada 22. līdz 23.decembrim, no 2015.gada 13. līdz 15.maijam, no 2015.gada 1.jūlija līdz 2016.gada 5.janvārim, no 2016.gada 8.marta līdz 2.jūnijam, no 2016.gada 13.decembra līdz 2017.gada 7.februārim.

Pārējā daļā spriedumu atstāt negrozītu.

Piedzīt no /pers. A/ par labu valstij 45 (četrdesmit piecus) EUR par advokātes sniegto juridisko palīdzību kriminālprocesā apelācijas instances tiesā, nosakot termiņu nolēmuma labprātīgai izpildei šajā daļā – 30 dienas no tā spēkā stāšanās dienas.

Nolēmumu kasācijas kārtībā var pārsūdzēt 10 dienu laikā no tā pieejamības dienas Augstākās tiesas Krimināllietu departamentā Kriminālprocesa likuma 574. un 575.pantā paredzētajos gadījumos, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā.

Nolēmuma pieejamības diena – 2016.gada 1.jūnijā.

Tiesnesis	*/personiskais paraksts/*	A.Uminskis
Tiesnese	*/personiskais paraksts/*	I.L.Zemīte
Tiesnese	*/personiskais paraksts/*	B.Būmeistere